

профінансувати потреби в отриманні належної медичної допомоги за рахунок власних коштів, частка суспільних витрат на розвиток охорони здоров'я є вищою.

Відтак подальшого дослідження потребують сучасні реалії ринку добровільного медичного страхування України з метою виявлення проблем та окреслення шляхів їх вирішення у контексті пошуку додаткових джерел фінансування національної системи охорони здоров'я та підвищення ефективності надання медичних послуг.

Література

1. Національні рахунки охорони здоров'я (НРОЗ) України у 2014 році: статистичний бюллетень / Державна служба статистики України, Київ, 2016. – 132 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

Кузьміна Ю. В., ст. гр. ФСГм-11
Налукова Н. І., к.е.н., доцент

ФІНАНСОВЕ ПЛАНУВАННЯ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ

Потреба у вивченні теоретичних засад формування та управління фінансовими ресурсами страхових компаній зумовлена характерною для сучасних ринкових умов високою невизначеністю і нестабільністю зовнішнього середовища. Результативне управління фінансовими ресурсами страховиків та забезпечення виконання їхніх зобов'язань зумовлюють необхідність фінансового управління. У цьому контексті формування та використання фінансових ресурсів є неможливим без ефективного фінансового планування як складової частини фінансового управління ними.

Розробка стратегії формування фінансових ресурсів страхових компаній потребує тісного взаємозв'язку між досягнутими результатами і очікуваними витратами організацій, що, в свою чергу, передбачає вдосконалення процедур стратегічного і тактичного планування страхової діяльності.

Шелудько В.М. зазначає, що в процесі стратегічного управління повинні вирішуватися проблеми формування фінансових ресурсів у необхідному обсязі для забезпечення результативної діяльності страхових компаній, що може істотно вплинути на структуру та розмір активів і пасивів, а також на фінансовий стан. У свою ж чергу, на тактичному рівні управління фінансовими ресурсами страховиків забезпечує взаємозв'язок стратегічних і поточних цілей діяльності [5].

Необхідність використання в процесі стратегічного управління науково обґрунтованих підходів до планування розміру фінансових ресурсів обумовлює важливість внутрішніх джерел їх формування.

Погоджуючись з думкою Юрія С.І., що фінансові ресурси є основним об'єктом фінансового управління, а правильний вибір тактики та стратегії управління ними є значним внутрішнім фактором фінансової стійкості страхової компанії, приходимо до висновку, що необхідно приділяти більшу увагу фінансовому плануванню, в основі якого знаходяться показники соціально-економічного розвитку як страхового ринку загалом, так і страховика зокрема [4].

Планування як засіб ефективного управління всіма ресурсами, що знаходяться у розпорядженні підприємства, розглядає вчений-економіст Ю. Адлер та зазначає, що планування надходжень від страхової діяльності є досить актуальним питанням у процесі управління фінансовими ресурсами страховиків. При його проведенні здійснюється порівняльний аналіз альтернативних варіантів фінансової стратегії та забезпечення на основі цього досягнення страховиком сталих ринкових позицій і зміцнення фінансового стану [1, с. 34].

Проаналізувавши наукові праці Добоша Н.М. та Солов'я Н.В., що стосуються теоретичних аспектів формування та управління фінансовими ресурсами страхових компаній, можемо виокремити такі стратегічні завдання:

- формування достатнього обсягу капіталу, що забезпечить необхідні темпи економічного розвитку страхової компанії;
- оптимізація розподілу сформованого капіталу за видами діяльності та напрямками використання;
- забезпечення умов досягнення максимальної дохідності капіталу при запланованому рівні фінансового ризику;
- забезпечення мінімізації фінансового ризику, пов'язаного з використанням капіталу, при запланованому рівні його дохідності;
- забезпечення достатнього рівня фінансового контролю над суб'єктом господарювання з боку його засновників [2, с. 136-137];
- забезпечення достатньої фінансової гнучкості суб'єкта господарювання;
- використання усіх можливих форм, методів та інструментів формування фінансів та їх пристосування до сучасних потреб страхових компаній;
- раціональна оцінка ефективності та оптимальності альтернативних фінансових рішень;
- покращення управління власними й позиковими фінансовими ресурсами;
- можливості вивільнення фінансових ресурсів для інвестування їх у дохідні фінансові інструменти [3, с. 27].

Таким чином, ефективне фінансове планування у системі управління фінансовими ресурсами страхових компаній передбачає прийняття ефективних управлінських рішень щодо напрямів формування та розміщення фінансових ресурсів і має базуватися на визначених пріоритетах розвитку страховика та глибокому вивченні кон'юнктури страхового ринку.

Література

1. Адлер Ю. Анатомія організації з погляду фізіології / Ю. Адлер // Стандартизація, сертифікація, якість. – 2001. – № 3. – С. 31-36.
2. Добош Н.М. Основні принципи формування та управління капіталом страхових організацій / Н.М. Добош // Вісник Національного університету “Львівська політехніка”. – 2013. – № 767. – С. 132-140.
3. Соловей Н.В. Управління фінансовими ресурсами страховика / Н.В. Соловей // Економіка. Фінанси. Право. – 2010. – № 12. – С. 24-27.
4. Фінанси: підручник / С.І. Юрій [та ін.]; ред. С.І. Юрій, В.М. Федосов. – К.: Знання, 2008. – 611 с.
5. Фінансовий менеджмент: підручник / В.М. Шелудько. – К.: Знання, 2006. – 439 с.

Кулина Г. М., к.е.н.

ДОХОДИ ДОМОГОСПОДАРСТВ ЯК ІНВЕСТИЦІЙНА КОМПОНЕНТА РОЗВИТКУ СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

Головною передумовою зацікавленості домогосподарств в інвестуванні власних фінансових ресурсів у розвиток страхування через придбання різноманітних страхових продуктів є формування у них належного рівня доходів і заощаджень, а також утворення відповідних фінансових каналів, які б забезпечували набуття такими ресурсами інвестиційного характеру. Варто наголосити, що у високорозвинених ринкових економіках населення виступає активним стратегічним інвестором, здатним активізувати економічну діяльність і обумовити максимальну її ефективність й прибутковість. Таким чином відбувається трансформація вільних грошових коштів громадян у інвестиційний капітал, який у підсумку приносить певний фінансовий результат у вигляді прибутку.

В Україні ситуація із формуванням у таких індивідуальних інвесторів як домогосподарства достатніх ресурсів задля забезпечення усіх необхідних споживчих і неспоживчих потреб є вкрай неоднозначною. Так, “... циклічні коливання соціально-економічного розвитку вносять корективи у процес формування трудових доходів населення, створення певних заощаджень та їх інвестування в економіку” [1, с. 4]. Відтак зрозуміло, що у випадку стабілізації економічної ситуації в країні, зростання ділової активності населення та акумулювання значних фондів фінансових ресурсів у громадян, спостерігається